

af Vaad forringer Fiskemængden ikke lidt paa de forskellige Steder, og naar det erede Medlem mente, at der ikke forelaa noget Bevis for, at Benyttelsen af Vaad forringer Fiskemængden, forstyrrer Ynglen og ødelægger Havbunden, saa tror jeg dog, at der i mange af de Udtalelser, som isjor ere fremkomne til Rigsdagen, og vil fremkomme fra Fiskernes Side — altsaa fra de Sagkyndige — klart nok er udtalt den Anskuelse, at Vaaddene afstedkomme saadan Skade. Det er jo ogsaa temmelig klart, at naar man gaar ud fra, at Fiskene søge de rolige Bunde, søge ind i Fjorde og Bage, for at fæste deres Yngel, saa maa man naturligen heraf drage den Følgeslutning, at Ynglen maa have No for at udvikle sig. Nu er det ganske vist fremhævet, at Stormen driver store Mængder Tang og Sjøplanter løs og driver dem til Land og saaledes forstyrrer Ynglen, det kan være ganske rigtigt at en stor Del af Ynglen derved forstyrres, men dette berettiger ikke til, at man derfor yderligere skulde forstyrre den. Vi maa ogsaa huske paa, at denne Løsning af Sjøplanter ikke sker til alle Tider paa Aaret, men kun til enkelte Tider og navnlig om Efteraaret, og det er da et Spørgsmaal, om den Tid, da Sjøplanterne ere udvogne og blive løsbare, falder sammen med Yngletiden, saaledes at i Virkeligheden Ynglen skades derved — jeg tror det ikke. Gaa vi ud fra, at Ynglen maa have Fred for at udvikle sig, saa er det klart, at slæbes et Vaad over Bunden frem og tilbage, saa bliver Ynglen forstyrret og kan ikke faae den Udvikling, den skal have, og Meget vil ligefrem gaa tabt. Vi have jo ogsaa i den Beretning, som foreligger om Fiskeforholdene fra Roskildefjord, tydelig nok Exempler paa, hvorledes Fiskeriet har aftaget her i 5 Aar., altsaa det er ogsaa et Bevis. Det samme Bevis eksisterer rundt omkring i de andre Fjorde, hvor jeg er kjendt, saaledes i Raskov Fjord og Guldborgsund, hvor Fiskemængden kjendelig er aftagen, efter at Vaadfiskeriet er begyndt. Derfor tror jeg, at det er ønskeligt, at der saavidt muligt bliver truffet Sikkerhed paa saadanne Steder for, at Fiskemængden ikke rent udtømmes. Hvis vi vedblive paa den Maade, ville de Omboende, der leve af Fiskeri, lide et betydeligt Tab, og Spørgsmaalet er, om saadant Fiskeri i det Store ikke vil medføre betydeligt Tab for hele Fiskeriet i Fremtiden. Det er blevet fremhævet af min erede Sidemand (Hviid), at Benyttelsen af Maleredstaberne, disse Malerystre eller Sernredstaber til at stange Mal med, være lige saa fordærvelige som Vaaddene (Hviid: Mere endnu!). Det erede Medlem siger „mere endnu,“ men jeg paastaar Nei. Det erede Medlem fremhævede som Exempel, at man derved saarede Malene, og at disse kræb omkring paa Havbunden med Indvoldene ude af Livet, saa at man kunde trække flere Risbund af saadanne saarede Mal op. Jeg tror nu ikke, at denne Beretning er saa ganske nøiagtig, og

jeg skal sige, hvorfor. Maleredstaberne ere nemlig saaledes indrettede, at Fiskene, der blive rammede af Sernene, vel kunne faae saadanne Saar, at Indvoldene velte ud af Livet, men Sernet er dog saaledes indrettet, at Fiskene nødvendigvis maa blive hengende i Sernene. Nu kunde man jo nok i enkelte Tilfælde tænke sig, at Fiskene slap løs, jeg skal indrømme, at det er tænkeligt, men saa maa man ikke tro, at det er i Risbunden, at der trækkes saarede Mal op i Vaaddene. — Hvad dernæst disse Redstaber's Ødelæggelse af Yngelen og Sjøbunden angaar, tror jeg, at Paastanden er lige saa lidt berettiget, thi det er dog kun enkeltvis, at de kastes ned paa Bunden, de kunne jo ikke saaledes følge hele Bunden, som Vaaddene kunne. Det er altsaa, som sagt, kun enkeltvis, at de kastes ned paa Bunden, og jeg tror ikke, at de kunne have større Indflydelse med Hensyn til at forstyrre Yngelen, end Drivvaaddene kunne have. Jeg vilde ønske, at der ved en fuldstændigere Behandling af Lovforslaget maatte komme en Overenskomst tilstede, saaledes at Vaaddene kunne bruges paa Steder, hvor man turde forudsætte, at Fiskeriet ikke rent blev ødelagt derved, og hvor det ikke var til megen Skade for de enkelte omliggende Egnes Beboere eller Fiskere. Dersom man kunde træffe en saadan Overenskomst, at visse Farvande, hvor det netop viste sig, at Benyttelsen af disse Fiskeredstaber var meget skadelig, kunde blive fredede, kunde man ligefrem tillade Benyttelsen af disse Redstaber i andre Farvande, og man kunde paa den Maade komme hinanden i Møde; men just at gaa ind paa den Tanke, som det erede Medlem for Middelfart (B. Christensen) fremsatte, og hvori der ligesom laa en Bebreidelse mod Regeringen for Lovforslaget, anser jeg ikke for rigtig, og kan ikke give den min Tilslutning, da jeg tror, at det vil hæmme den Udvikling, som Fiskeriet har begyndt at faae i de senere Aar. Jeg er enig i den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget; ganske vist kunde jeg ønske det ændret paa forskellige Omraader, men selve Grundtanken i Lovforslaget billiger jeg, og jeg vil haabe, at man ved Behandlingen af Lovforslaget i Udvalget kan nærme sig hinandens Anskuelser saa meget, at vi kunne faae Loven ud, for at ikke Fiskeriet rent skal gaa til Grunde paa Steder, hvor man har haft gode Indtægter af det, men hvor det nu viser sig, at det mere og mere svinder ind ved Benyttelsen af disse Vaad.

H. Sørensen (Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds): Under den Behandling, der er foregaaet i disse Dage, er der saa lidt omtalt Roskildefjord og Forholdene der, at jeg ikke kan afholde mig fra at tage Ordet, da jeg har den Ære at repræsentere Roskildebekrebsen, og denne Valgkreds i en Rængde af flere Mil grænses op til Roskildefjorden. — Jeg har gjort mig Umage